

R u s z miszteriuma
hittani dolgozat.

Irta:

Both Antal ny. rgimm. tanár

Balassagyarmat

1958. október hó

Ezen dolgozatot

MESZLÉNYI GYULA

urnak

SZATMÁRI EGYHÁZMEGYE

egykori püspökének emlékére

és

tiszteletére

ajánlja a szerző.

B e v e z e t é s .

E lélektani titokzatosságra vonatkozólag idézzük Rut könyvéből a következő részleteket: "Egyik bizó napjában elméne egy ember Juda Betleheméből, hogy Moab tartományában jövevényül lakjék feleségével és két fiával. Ő Elimeleknek hivatik vala és felesége Noéminak és fiainak egyike Mahalonnak, másika Kelionnak, mind efrataiak, Juda Betleheméből valók. És bemenvén Moab tartományába, ott lakozk vala. És meghala Elimelek, Noémi férje és ő fiaival marada, kik moabi feleségeket vőnek, kiknek egyike hivatik vala Orfának, másika pedig Rutnak. És lakának ott tiz esztendeig. És mindketten meghalának, Mahalon t.i. és Kelion, és elmarada az asszony, megfosztatván két fiától és férjétől. És fölkele, hogy hazájába menjen mind a két menyével Moab tartományából, mert hallotta vala, hogy az Ur ismét népére tekintett és élelmet adott nekik. Kiméne tehát zarándoksága helyéről mind a két menyével és mikor immár Juda földére visszatérőben vala, mondá nekik: menjetek anyátok házába, tegyen az Ur irgalmasságot veletek, amint ti cselekedtetek a megholtakkal és velem... És megcsókolá őket, kik fennszóval sirni kezdtek és mondák: veled megyünk a te népedhez. Felelé nekik: térjétek vissza leányaim, az Ur keze kinyujtatott ellenem. Mire azok fennszóval ismét sirni kezdtek. Orfa megcsókolás ~~napj~~ és visszatéré, Rut napához ragaszkodék, kinek mondá Noémi: ime rokonod visszatére az ő népéhez és istenéhez, menj vele. Ki felelé: ne légy ellenem, hogy elhagyjalak téged és elmenjek, mert akárhová megy, megyek, és ahol te lakni fogsz, én is ott lakom... A te néped én népem és a te Istened az én Istenem... Amely föld halálos után téged befogad, abban halok meg és ott veszek temetőhelyet... Látván tehát Noémi, hogy Rut eltökélt akarattal szándékozik vele menni, nem akara tovább ellenkedni és elmenének együtt és jutának Betlehembe. Mihelyt a városba mentek, hamar hire lön mindeneknél és mondák az asszonyok: ez az a Noémi! Kiknek mondá: ne hivjatok engem Noéminak /azaz szépnek/, hanem nevezetek Maránsk, azaz keseredettnek, keserűnek, mert keserűséggel igen megtöltött engem a Mindenható. Bősséggel mentem el és üresen hozott engem vissza az Ur. Miért neveztek engem Noéminak, kit az Ur megalázott és a Mindenható megsanyargatott?! Vala pedig az ő férjének Elimeleknek egy vérszerint való atyafia, hatalmas ember és igen gazdag; Booz nevű. Rut először ennek a földesurnak a rezején szedegette az aratók kezéből elmaradt gabonaféléket, mi a szegények joga volt, később pedig Booz a leviratusnak nevezett Mózesi törvény alapján házasságot ígért Rutnak s ezen ígéretét teljesítette is, mert nem volt a rokonságban fiatalabb ember, kihez Rut férjhez mehetett volna. Ebből a házasságból született egy fiugyermek és annak nevét "Obed".nek hívák. Obed fia lett Izai és ettől született Dávid a zsidók királya, kinek gyökere és ivadéka: az Ur Jézus Krisztus! A Fényes, Hajnali Csillag."

1. fejezet.

A "Rut" név szöfejtése.

E tulajdonnév a latin Biblia Irása szerint:	Ruth.
" " a görög " " "	Ρουθ
" " a magyar " " "	Rut
" " az orosz " " "	Рутъ
" " a héber " " "	רוּת

a héber név összevonása a רוּת szónak, melynek jelentése: amica, azaz: kedves, szerető.- A Rut név magyarzatának irányadó természetesen a héber írás és kiejtés, mert maga az egész Rut-könyve eredeti héber irodalmi termék. A héberben pedig a tav betű: ר "sz"-nek hangzik, s ha kemény "t"-vel akarjuk hangoztatni, akkor pontot az u.n. "dages"-t kell beleírni, tehát ר = sz, ט = t. A boldogult rimaszombati főrabbinak Kötelességtan című könyve a zsidó ősannyákról szóló fejezetében "Rut" nevét így írja: "Rusz". Viszont az orosz helyesírás a latin lágy "th" betűt a ϕ eta és jeta betűk összetételével jelzi: ϕη mi a magyarban f betűnek felel meg és hangzik pl Máté-Matheus az oroszban: Матфей = matfej, szó végén: Ruth = Рутъ Ruf, orthografia oroszul: ϕηφορραφια. A görög írásban a szó előtt álló erős hehezet, ennek jele: ϕ, minden ϕ-vel kezdődő szónál szerepel, mely a klasszika-filológia megállapításai szerint az ueloknál =b-re változott illetve hangzott, pl. ϕητωρ = loctot. Ennek fogva teljesen megfelel a nyelv természetének, hogy a héber רוּת, a görögben írva: Ρουθ egyes nyelvekben "orusz", "oreusz", "porosz", Bruce, "orosz" alakban jelent meg az évezredek folyamán és szerepel ma is. Ebből a nyelvtani törvényszerűségből kétségtelenné válik, hogy az eredeti héber: רוּת kiejtve rusz és az orosz Рутъ egy és ugyanaz a s erély és pedig annál is inkább, mert Oroszországnak költői, történeti és egyházi neve nem Рутъ = Ruf hanem Рутъ = rusz, mi az ősi kiejtéssel és írással pontosan, hajszállra megegyezik. Ennek igazolására szolgál még a szentírási adat is, mely így szól: "Ember fia! Fordítsd orcádat Góg ellen, Magog földje ellen, Mozok és Tubal főfejedelmek ellen." A magyarzat szerint: Góg -ugy látszik- általános neve volt "Magog" ország minden uralkodójának, melyet a hébernek bizonytalan tartománynak képzeltek, mint a görögök Παιδαίικατ. "Tubal" szintén Magog országhoz tartozó és észak felé a Fekete-tenger közelében fekvő tartomány. Ez a "látszólagos"-nak nevezett magyarzat nagyon is megegyezik a jelen helyzettel, viszont nem zárja ki annak értelmét sem, hogy a profetikus jelképes természetének megfelelően "Magog" országban a "demagog"-ia szellemi uralmát tekinthetjük, mert ennek főfejedelme ma is az egész világon az a bizonyos Góg, mi nemcsak a "zsinagóga" nevében rejlik, hanem a héber családrégi értesítő is feltünteti őt ki a proféciaiban képviseli a héberéket, a másik két személynév pedig a jafelivakat. A 119. zsoltár azon verse: "jaj nekem, mert Cédár lakóival lakom." A héber szerint: "Jaj nekem, hogy Meseknél lakom" mi azt jelenti, hogy a Kaspi-tenger parton lakom, a magyarzat szerint: Mósoknál a Kaspi-tengerparton tartózkodom. Az értelmezés szerint a keresztény ember itt a romlott világra gondol, mi a szöveg átvitt értelmére is példát szolgáltat. Ebből az adatból az is kitűnik hogy "Mósok" tulajdonnév nemcsak "Mesek", hanem "Mecsek" alakban is megjelenik Pécs vidékén, mi azt igazolja, hogy Góg fejedelem az ő mósokjaival és tubaljaival ezen a vidéken keresztül vonult a Kaspi tenger felé, mindenütt egy-egy történelmi emléket hagyván maga után, mint, pl. "Oroszáza", "Nagyoroszi".

Hogy pedig a "Tiber" folyó nemcsak a Fekete tenger partján található, hanem Olaszországban is, ez csak azt jelentheti, hogy a tiberénci néven nevezett törzsnek egyik ágazata az Adriai tenger, másik ágaza-

1/1. 22.16. 2/Telky János, 3/Évek 38.2, 4/213. fejezet. 4/Paralipomenon II. 5. v.

ta pedig a Fekete tenger partja felé vonult, mikor Moab vidéke már szűknek bizonyult számukra. Noe geneológiája szerint Jafet fiai voltak: Magog, Gomer, Madai, Jáván, Tubal és Mózok. Nem lehetetlen, hogy a zemláni Mád, Maád, a Hunyad megyei Mada, Mada, a Szabolcs megyei Nyir-Mada községnevek "Madai" ősnévet őrzik. Gog tehát Mózok és Tubal főfejedelme! Ez a profécia pontosan jelzi a mai helyzetet, mert az orosz birodalom és az összes szovjet köztársaságok főfejedelme és uralkodója Izraelt megszemélyesítő Góg: akár geneológiai, akár elméleti vonatkozásaiban, mit plasztikusan szemléltet a "demagogia" műkifejezés. Mózok név világosan mutatkozik "Moszkva" nevében, minek ősi alakja: "Mozokova", értelem szerint: *мозокова*

Мозокова: Moszkva főváros, melynek rövidített alakja: "Moszkva." Tubal görög neve: *Μαγὰρ*, a másik kettő: *Μαγὰρ*, latinul: Magog, Mosoch, Thubal. A görög krónikák szerint Tubal népének neve: *Τυβαρνοί*.

A Pontus Euxinus vidékén lakó nép az Ókori Lexikon adatai szerint az assyriai ékiratokban "Tobel" néven fordulnak elő. Keletre tőlük a "mosynaeci" nép lakott, kiknek neve világosan a Mosoch névvel van szoros összefüggésben. Ezen a vidéken csörszedező Tiber folyónak ~~is~~ és a fővárosnak: "Tiflisz" oroszul: *Тбилиси* nevében az eredeti Tubal név mutatkozik. Azt a történelmi ténytet, hogy Rusz ivadéka délről a moabiták és arabok lakóhelyéről, Palesztinától délkeletre fekvő vidékről hozták magukkal a nevet és emlékeket, mutatja az is, hogy a cári magánbirtokok egyik faluja, "Izmaelfalva" nevet viseli, oroszul: *село Имаилово* nyilván azon időkre való visszaemlékezésekből, mikor az oroszok ősei: Rusz ivadéka Izmael utódaival: az arabokkal állottak közeli rokonsági viszonyban. Ugyanerre utal "Varsó", oroszul: *Варшава* város név is, mia palesztinai "Bersabe" nevével hájszálpontosan egyenlő. Ezek alapján jogosan mondhatjuk, hogy *Rua*, a moabita leánykának neve és Oroszország költői, történelmi és egyházi neve: *Rua* tökéletesen egy és ugyanaz, vagyis a két név történelmi és oksági kapcsolatban áll egymással abban az értelemben, hogy az orosz nép ettől a moabita leánykától örökölte nemzetének nevét vagyis az orosz nép ma is a Rut könyvében ^{született} hölgyről, Noémi menyéről nevezi önmagát. Az ország politikai neve viszont: *Россия* - Rosszia a *Рос*: *Росек* néven nevezett törzs nevet őrzik ma is, mely ép oly ősi eredetű, mint a moabita leánykának neve.

II. fejezet.

Az Urjézus ősanýái.

Az Üdvözítő nemzetség könyve, geneológiai táblázata vezeti be az Új Szövetségi iratokat, az evangéliumokat, az apostoli leveleket, a jelek könyvét. Ez a családja az atyák leszármazási rendjét tünteti fel Ábrahámtól kezdve a betlehemi Kisdéd születéséig azon az alapon, hogy a nemzetségek rendjében az atyák fontosabbak, az anyák, a szülők csak másodsorban érdeklik a genealogusokat, így ezek felsorolása hiányos, így Jézus családfáján csak: Támár, Ráháb, Rut, *Bersabe* és Mária szerepelnek. Hogy azonban az anyáknak is volt és van a testi szülésen felül valami magasabb, gondvilselésszerű szerepe a nemzetségek kialakulásában, nagyon plasztikusan igazolja Szt. Pál apostol ezen szavaival: "Mert irva vagyok: Vigadj magtalan, ki nem szülsz, örvendezz és kiálts, ki nem vajdul, mert sokkal több az elhagyott fia, mint azé, kinek férje vagyok. Mi pedig atyámfiai, Izsák szerint az ígért fia vagyunk, hanem valaminth akkor, az, ki test szerint született vala, üldöze azt, ki lélek szerint, úgy most is. Azonban mit mond az írás? Uzd el a szolgálót és fiát, mert a szolgáló fia nem leszen örökös a szabadnak fiával. Mi tehát Atyámfiai! nem vagyunk a szolgáló fiai, hanem a szabadé, mely szabadságra Krisztus szabadított fel minket." Az értelmezés szerint pedig: "Az Ószövetség a Sinai hegyen adatott és szolgálót nemzett, t. i. a zsidókat, kiknek a törvény szolgálását fel kellett venniök." És "Ágár az Ó-frigyvet jelképezte és így megfelel a törvényre szolgasága alatt élő mostani zsidó-egyháznak.

"Sara pedig jelképezi a keresztény anyaszentegyházat! Vagyis a pogány nő a zsidókat, a zsidó nő a pogányokat, keresztényeket jelképezi, mi magában véve feltűnő mély titokzatosság, mert ma is ezen jelképek szerint alakult ki a két felekezet. Ezen tüneményes lélektani jelenség alapján tehát helyesen következtetünk akkor, midőn a többi anyák szimbolizáló szerepére következtetünk s különösen a jelen dolgozatban keressük Ruzs misztériumát, melynek úgy a zsidókra, mint a pogányokra, izraelitákra, és nemzetbeliekre nézve természetfeletti kincseket kell rejtene magában. Az Ur Jézus ósanyái között u.i. főként Agár, Sára, Ráháb, Ruzs és a Boldogságos Szűz Mária lépnek előtérbe a történelem folyamán. Abrahám ósatyától kezdve, mert felőle mondá az Isten, hogy megáldatnak benne a föld minden népei. Abrahámnak pedig elsőszülött fia volt Izmael, az egyiptomi pogány leánytól: Agártól, másodszülött fia pedig Izsák Sárától. Világos tehát, hogy mindkét fiuban megáldatnak a nemzék, mert mindkettő Abrahám fia, ivadéka és mindkét anyja: Agár, úgy, mint Sára jelképpül szolgálnak mind mai napig létező felekezeteknek, népeknek, pogányoknak, keresztényeknek és zsidóknak ugyanazon egy mennyei Atyának az Istennek alkotásai lévén mind, miként az irás mondja: és én - az Isten - nagy nemzet-té teszem úgy Agár fiát, mint Sára fiát.

Ráhábról azt közlik az ókori adatok, hogy ő megmentette a zsidó kémeket, kiket Josue küldött Jerikóba terepszemlére, ennek fejében a kémek kötelezték magukat arra, hogy Ráháb házát és családját megkímélik a honfoglaló zsidóseregek, csak tüzze ki ablakára a veres zsinórt. Ennek emlékére használják a zsidók ma is a veres zászlókat, jelvényeket nemcsak az irgum zvaj leumi c. terrorszervezetnél, hanem minden városnál, ország-nál, mit elfoglalnak, s ez a legyőzöttnek bukást, a honáruolóknak mentességét jelent. Az értelmezés szerint pedig Krisztus Urunk testén a biborpalást az önfeláldozással a keresztelállal együtt a megváltást is jelképezte és jelzi ma is. Ráháb tehát az ő krisztusi ósanyaságával azt jelenti és hirdeti, hogy csak Krisztus véres palástja alatt üdvözölhetnek zsidók és pogányok, Jerikó és Jeruzsálem lakói." Ezt pedig azzal lehet szembe-tünetően kifejezésre juttatni, ha minden piros jelvényre ráírjuk Ráháb nevét, mint a családfára ráírták a genealogusok; különben zsidók úgy, mint keresztények Jerikó sorsára fognak jutni.

Boldogságos Szűz Mária élete s ennek nyomán kialakult egyházi tanítás szerint Ő az eszménykép, kit kezdet óta hyperduliában részesít úgy a keleti, mint a nyugati egyház, az előbbi építvén fel a Szűz tiszteletére kezdetben az első templomot. Az a rendkívüli helyese, hogy a Szűz Anya: Mária szülte a Szentlélek által a világnak a hiteles Megváltót, már az apostoloknál előidézte a mélységes tiszteletet Szűz Mária iránt, s az Ur feltámadása után ott látjuk az Ő szent személyét az apostolok társaságában várva a Szentleket s ajándékainak kiadását az első Pünkösöd napján. A Szűz apoteozésének az a valószínű ténye, hogy Ő nem halt meg, hanem élve felragadtatott az Égbe, szent Fiának társaságába, hanemosan szól az anya szerepéről az üdvintézmény kialakulásában. Ezen példa nyomán is helyesen járunk el, ha Ruzs misztériumát is igyekszünk feltárni az egész emberiségre szóló kihatásával.

Az első kép, mi megjelenik lelkiismerünk előtt, Ruzs titokzatosságának szemléletében, az a történelmi tény, mi vita tárgy nem lehet, hogy Ruzs moabita eredetű leánya, hogy hazája Észak-Arábiában, délkeletre a Holt-tengertől, hogy atyafisága, törzsatyja szemita eredetű. Moab Lót fia volt. Szorszádjai voltak az edomiták, héberek, arabok, Heves harcokat vívtak földjükért az izraelitákkal. Ruzs történelmi alakja az által emelkedik, természetfeletti magaslatra, hogy az isteni Gondviselés az Ur Jézusnak, az emberiség hiteles Megváltójának ósanyjává tette őt, midőn Booz nevezetű betlehem-i zsidó földesurnak felesége lett és ettől született Obed, ki Dávid királynak nagyatyja, az Ur Jézus pedig ezen Dávid gyökerének és ivadékanak nevezte önmagát. Ebből pedig okszerűen következik, hogy

a krisztusi családfe Ruzs ősanyságát a misztérium magyarázatára emeli. Ahány anya, annyi misztérium, mert amiként minden személy más, úgy következetesen minden ajándék, minden szerep más, mint azt Szt. Pál apostol kifejti az ajándékokról szóló tanításában. Azár az ő alázatosságával, hűségével, elűzetésével, a rusztában töltött szenvedéseivel, kosarának egy cipőjével is és egy korsó vizével a jövőre vonatkozó jelképeket rejt magában a két Egyházra vonatkozó magyarázatokkal együttműködésben saját népének pusztulását, az ellenségek szerencsét s a Megváltóra célzó jelképeket hozott az események felszínére. Így Ruzs történetében a felsőfokú szeretet, önzetlenség, önfeláldozás, ragaszkodás, hűség anyósa és ennek néne és Istene iránt elannyira, hogy kénes volt a betlehemi csillag reményében elhagyni saját otthonát, atyafiságát, és Noémi társaságában élni le életét. Ez a jellemvonás messze túlhaladta nővérének, Orfának lelkiületét, ki egy szóra elbucszott anyósától és visszatért moabita honába. Ruzst azonban a betlehemi események titokzatos előérzete ellenállhatatlanul vonzotta Betlehem felé. Az is nyilvánvaló tény, hogy Ruzs népének mostani ivadéka az oroszok feláldozták saját vérbeli uralkodó dinasztiajukat, saját arisztokráciájukat, istenüket Noémi népének Izraelnek kedvéért és uralmáért és annak szolgálatába állott. Igaz viszont az is, hogy Ruzs népének nagyobb hányada ma is hiven ragaszkodik a pravoszláviában Ruzs ivadékaéhoz, a hitelen Messiasához: Jézus Krisztushoz, és megható buzgósággal telíti minden ünnepnapon templomait és fanatikus rajongással esúne Krisztus istenségének és a Szűz hyperduliájának kultuszán, ám saját ősanyságáról nem tud semmit a patriarchatus sem. Ez a társadalmi és lélektani tény megadja egyúttal Ruzs misztériumának nyitját, értelmét, mivel ez a történeti személy, ki a legbensőbb és legszorosabb vérségi kapcsolatban áll ugy az oroszokkal, mint a zsidókkal: a legszebb példát szolgáltatja tanulmányul a viszonyok szentségéhez! Ha u. i. a viszonyokat a szentség jellegének megfelelően vendétkük, ezzel egyúttal megoldást nyert a Ruzs misztérium is teljes mértékben. Mit mond tehát a viszonyok szentségére? Ez az erkölcsi nagykorúsági törvény tartalmazza mindazon elveket, melyek ugy az isteni kinyilatkoztatás evangeliumi, valamint a természeti törvények szerint is szabályozzák a családi s a társadalmi érintkezést egyrúshoz és minden más tényezőhöz viszonyítva. Ebből a szempontból vizsgálva Ruzs szent személyiségét, az ő legjellegzetesebb vonása az Ise megtestesüléshez való kapcsolatában áll, és pedig nemcsak magának az Üdvözítőnek, hanem a Megváltó elődeinek és hiveinek irányában is. Miként tehát Ruzs ősanysága az Ur Jézusnak, éppúgy ősanysága a Boldogságos Szűznek és szent Józsefnek, az Ur Jézus nevelőatyjának, s a Dávid-törzsbélieknek, és aminő Ruzs viszonya az Ise megtestesüléshez, ugyanúgy kapcsolatban áll az orosz és zsidó nép lelki és vérségi állapotaival, tehát aminő rajongó szeretettel csüngött Ruzs Noemin és ennek népén. Istenén, ugyanolyan vonzalomra, szeretetre, rajongásra, megbecsülésre számít Ruzs is, ugy az oroszoknak és a zsidóknak részéről, hogy készek legyenek minden pillanatban Őt olyan odaadó szeretettel követni, miként ő követte Noemit. Ezt a követelményt kifejezésre juttatta már annak idején maga Booz, ezeket a szavakat intézvén Ruzsához: "Hírül hozák neked mind, miket cselekedtél napaddal férjed halála után, és hogy elhagytad szüleidet, és a földet, melyen születted és azon néphez jöttél, melyet azelőtt nem ismertél. Fizessen meg neked az Ur a te cselekedeteidért és végy teljes jutalmat Izrael Urától, Istenétől, kihez jöttél, és akinek szárnyai alá jutottál." És e szavak földesur bőségesen ellátta gabonával a szegény özvegyet, s később feleségül is vette. Ezen-ósi szent példa nyomán tehát Ruzs ősanysága tiszteletének érdekében zsidóknak és oroszoknak és keresztényeknek minden áldozatra készen kell állaniok, hogy méltók legyenek Őt nyomdokaikban követni a Krisztus-Messias szentséges személyéért, kinek első ősanysái közt szerepel Ruzs! És ez a követelmény a zsidóság részéről meg is történt, mert Singer S. Leo volt rimaszombati főrabbi Kötelességtan c. könyvének

"A zsidó nő" c. fejezetében nagy elismeréssel és tisztelettel ír a zsidó történelem egész tündöklő hőlyeokról, megemlékezvén ott "Rusz"-ról is. Semmi kétség sincs tehát abban, hogy az oroszok még hatásosabban fogják ünnelelni őssanyjukat: Ruszt, mihelyt az ő miszteriumával megismerkednek. Minthogy pedig ez a rendkívüli kegyelemsugár a magyarság által jut a nyilvánosság elé, ez világos és feltűnő jele annak, hogy a Rusz kultusz kibontakozását nemzetközi jelleggel ruházza fel az isteni Gondviselés a Családok Világi Rendjének hatáskörébe, adminisztrációjába utalva ezt a csodás miszteriumot, hogy általa a Papi Rend is felemelje azt a saját munkakörébe.

Ugyanez az elv érvényesül t.i. az eszményképek megjelenésében mindenütt a testi, lelki és szellemi élet minden területén, még akkor is, ha az emberek olyan eseményeket istenitenek s nem olyan eszközökkel szolgálják azokat, mint azt a krisztusi világosság javasolja, hanem a Krisztus ellenes, a szaj-jelkező tekintetek diktálják. Aki tehát Rusz ivadékátál, az Ur Jézustól eltér és nem őt tekintti s fogadja Megváltónak, hanem olyan lényt istenit, ki semmi kapcsolatban nem áll vérségi leszármazást illetőleg Rusz őssanyával, az illető eo ipso megtagadja Rusz őssanyaságát is, hogy nem az Ő véréből s leszármazásából született Dávid gyökere és ivadéka, holott Rusz személyét a feltétlenül hiteles zsidó anyakönyvek övezik természetfeletti nimbuszal. A szaj-mesiásnak viszont nincs sehol családfája a héber irodaomban, tehát nem is képezhet emberi személyt. Ezt a szerényiséget egyedül az Ur Jézus Krisztus tudja felmutatni a zsidó anyakönyvek évszázados sorozata által, melyekben Rusz személyisége elválaszthatatlanul össze van forrva az Ur Jézussal. Ha tehát Ruszt óhajtjuk tiszteletben, hyperdulia-ban részesíteni, ezt csakis az Ő szülöttének: az Ur Jézusnak, mint hiteles Megváltónak elismerése és hódolata által tehetjük, mivel az anya gyermekében és gyermeke által magasztaltatik fel. Ha pedig akár az orosz, akár a héber Rusz őssanyaságát megtagadja, leértékeli, ezzel egyuttal saját nemzetét is sérti, mivel az orosz nemzet ugyan e nevet viseli és e névnek szülötte. Hasonlóképen véteneének ellene, t.i. Rusz ellen, mivel ez a moabite leányka teljesen beolvadt a zsidóságba s a héber hittan a zsidók őssanyái között említi.

Ez a tény pedig feltűnően szimbolizálja az Igemegtestesülés lényegét, mi abban áll, hogy az Ur Jézus szent megtestesülésében egyesítette a zsidó testet a pogány lélekkel, a zsidó királyságot a pogány főpansággal és ezen szent megtestesülés által lebontott minden válaszfalat zsidók és pogányok, illetve keresztények között. /Efez.2.16./

Harmadik fejezet. A miszteriumokról.

A miszterium szót a latin szótár így értelmezi: titok, szentesítés, titok. Németül: religiöse cerimonien. Festtage. Az Ókori Lexikon ismertetésének főbb vonásai ezek: görög nevük: τα μυστήρια, τα έργα, τα έργα, ez utóbbi a miszteriumba való beavatást jelenti. Ezen titkos szertartások a pogánykori görög vallásnak igen fontos elemét alkották, részben állami pártfogás és felügyelet alatt voltak, részben magántársaságok vagy titkos egyesületek gondozták. Ide tartoznak a középkorban keletkezett szabadkőműves egyesületek. Az ókori írók csak félték tisztelettel és homályos célzásokkal említik ezeket, riktól teljes, kimerítő irodalmi munkák nincsenek, így ma sem ismerjük pontosan a régi miszteriumokat. Vélemények: a/ a moralizáló tudósok egy ősi kinyilatkoztatásban keresik annak eredetét. b/ Müller szerint a görög jövevények az őslakó pelazgok vallását elnyomták, ezért működtek ezek titkos. c/ Mások a miszteriumokban olyan intézményt látnak, hol a beavatottaknak titkos neveket, bűvös mondásokat osztogattak, hogy a veszedelvektől megszabaduljanak. A miszteriumoknak azonban sokkal bonyolultabb a lényege, mi a görögök vallásából kitűnik, mert az sok titkoszassággal volt tele. Így pl- az erkölcsös családsányák, kik a családi életet szenteségnek fonták fel s annak pánsői voltak, a thesrophoria c. ünnepeiken férfiakat egyáltalán nem engedtek be, miként az Athos-hegyi szerzetesek nem tőrnek meg államukban nőket ma sem. E szent család-

Dr. Kalligéneja

anyák ezen misztikus ünnepeiken szentelték meg a *καθημέριον* vagyis a szép gyermekek anyaságának titokzatosságait. Viszont más miszteriumokon csak papok vehettek részt, idegenek, rabszolgák ki voltak zárva. Mezopotámia hegyei között élő jeziditák felekezete ma sem enged be az idegeneket titokzatos istentiszteletükbe. A titkos szertartások egyintomi és phoeníciai hatásra vezethetők vissza. Hogy ezek elterjedtek, a nép műveltebb elemeinek lelki szükségletéből származtatják a kutatók, mivel t.i. a közönséges, nyilvános vallásgyakorlatok nem nyugtatták meg a tiszta erkölcsi életre vágyódó embert. Ezt a hiányt iparkodtak pótolni a miszteriumok. Azért becsülték azokat a legnagyobb szellemek, tehetségek kifejezésre juttatva azt a hitet és véleményt, hogy a miszteriumoknak boldogító és az élet bajait szenvedéseit csillapító ereje van. A beavatottakat az önmegtartózkodó életmód magasabb eszrekorba emelte és a szertartások alatt kifejlődő lelki indulatok már a földi életben boldogsággal töltötték el a híveket, Am ez a vallás sem maradt tisztán, mert a babona és vad szenvedélyek ide is behatoltak. Cél a lelki megnyugvás keresése volt, az eredmények pedig annak észrevételé lett, hogy az élet súlypontja nem ezen, hanem a másvilágon van. Így a felavatások, életszabályok a keserves tapasztalatok után abban érték el betetőzésüket, hogy a miszteriumok tulajdonképeni célja az embert a jövő életre előkészíteni és ez a földi nyugalom, boldogság és béke főfeltétele. Főként a z orphikus tanok voltak nagy hatással kivált Attikában az erberekre: papjaik tisztaságot, bünbánatot hirdettek a túlvilági boldogság elérhetése végett. - Magának a "miszterium" szónak rokonai, szinonimái: Initia, sacra, áldozatok, ünnepek, szentelmények, jelzői: titkos, tiszteletreméltó, á polandó, szent séges, stb. Ezen lexikális közlésekhez a magunk részéről hozzáfűzzük, hogy ha az ideális boldogság és tiszta erkölcsi élet volt ^{a misztérium} ^{célpontja} ^{akkor} ^{ne volt} értelmé a titkolózásnak, a rejtett istentiszteletnek, mert a jót, szépet és igazat minden egészséges eszű ember szereti, mártfogolja. 2/ Az ősi nagy vallások alapítói: Buddha és Zarathustra nyílt kártyával játszottak. Titokzatosságra tehát csak ott kényszerültek az emberek, hol a tiszta, igaz, józan vallást üldözőbe vették, mint ahogy a kereszténység első századaiban katakombákba menekültek Krisztus hívei, mert úgy a pogányok, mint a zsidók üldözték Krisztus Urunk követőit. Az összeesküvők és mindazok titkosan elzárkóznak, kik a bűnnek, kicséplőségeknek, a gonosz szellemnek szentelnek tiszteletet, erkölcsileg nem is igazolható ténykedéseket. 3/ A miszteriumok lényege nem a szertartásos ceremóniákban áll, hanem az értelem, a tudás fokozatában, mert amit megértettünk, tudunk, ott megszűnt a homály, a titok, a miszterium, ám amit nem fogunk fel ésszel, ott misztikus lesz akár a számtani, akár a fizikai vagy a hittani igazság. 4/ Így tehát helyesen írunk és beszélünk Ruzs miszteriumáról, nem azért, mert ennek titokzatos szertartásai lennének, hanem azért, mert ez a történeti tény az óvallásos hittudományi vonatkozásaiban nem került társalgás alá még ez ideig. Am ha ezt sikerül tisztáznunk, megszűnik annak miszteriuma lélektani vonatkozásaiban. Mindazáltal megmaradhat annak mithikus háttére, mert annak túlvilági vonatkozásai az Ur Jézus dicsőséges megjelenésekor fognak feltárulni és lelepleződni, mikor t.i. visszatérnek a világ kezdetétől elkövetett mindenféle emberi ténykedések, szavak és gondolatok, miként ezt a téelt Salamon is kifejezte írásaiban mondván: "Mindem, ki gonoszul cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem jó a világosságra, hogy meg ne feddesen az ő cselekedetei, aki pedig igazságot cselekszik, a világosságra jó, hogy kinyilatkoztassanak az ő cselekedetei, mert Istenben tétettek. 5/ Ez a nyitja az ó-kor miszteriumainak és az újkor minden titkos társaságának, mert mikor a bűn, a gonoszság már nyílt téren is fel-lephet, ott meghalt az igazság vagy a rejtekbe kell visszavonulnia. Az emberi élet még ma is telve van titokzatosságokkal, így az orvostudományban rejtély a rák gyógyítása, bár évezredek óta kutatják azt a legzseniálisabb tehetségek, és a pönteen X sugarak fényesen megvilágítják azt, annál kevésbbé határozott a lelki betegségek, idegbajok gyógyítása, melyek csak y suga-

2) minden világos az Ur ar életre (Ecc. 12. 14); vagy miként az Ur Jézus mondotta: Semmit sem rejtve, mi felne fedhetnek és elillikolva, mi megne tudatték. (Mat. 10. 26.) továbbá... (Jan. 3. 20-21.)

rák segítségével tanulmányozhatók. 6/ Már az Ó-kor miszteriumainak is célja volt egyrészt a lelki megnyugvás keresése az egyénben és társadalomban, más tüneteiben pedig a testi kivánságoknak, az érzékiségnek kultusza a bűn megszemélyesítése által, miként az a jeziditák felkezeletiben ma is vallási gyakorlatban áll, nagy hol a "Melek-Tavusz" a bűnkirály neve alatt a bűn szellemét részesítik vallási szertartásokba, vagy pedig a Jehova diszitő jelzőjét képviselő "sada" a szótár adatai szerint ugyan csak a bűnöket jelenti, t.i. a nagy, a halálos bűnöket.

7/ Azt a helyes célt, melyet már az ókori pogányság is keresett miszteriumaiban t.i. az ember s a társadalom észszerű és erkölcsileg megnyugtató életberendezését a Ruzs-miszterium egyenes uton, minden erőszak és bűn nélkül teljes mértékben képes és van hivatva megvalósítani. Ez a lélektani tény és valóság adja meg egyúttal e miszteriumok jelentőségét azon esemény alapján, hogy Ruzs, ez a mosbita leánya az Ur Jézus isteni személyével a legősibb kapcsolatban áll testi, szellemi és lelki vonatkozásokban, és így az Ó anyaságával kifejezésre juttatja mindazon áldásokat, melyek úgy az egyesekre, családokra, törzsekre, valamint a nemzetekre és az egész emberiségre éltetőleg, nemesítőleg és békéltetőleg hatnak azon tény-valóság erejénél fogva, hogy Ruzs egyike az ivadéka: a Fényes Hajnali Csillag t.i. az Ur Jézus Krisztus volt és egyesegyedül Ő ma is az egyetlen tanító a világon, kinek tanítása és minden cselekedete hatalom és büntelenség, szentség és igazság, kit keresett, ki után sóvárgott és epedt és profétált az emberiségnek minden felekezete, vallása és miszteriuma. Természeti törvény tehát, hogy az isteni hatalom, t.i. már az Édenkertben megígért Megváltó különleges kegyelmi ajándékban részesíti az Ő személyével kapcsolatban lévő emberket, kivált pedig azokat, kiket a megszentelt vérségi kapcsolatok fűznek Hozzá. Így Dávid, Salamon királyok, a Boldogságos Szűz, maga az egész zsidó és orosz nemzet, lelki, szellemi kapcsolatokra utalnak az apostolok, a napkeleti bölcsék, próféták, szerzetesek, szentek és mindazok, kik különleges vagy hétköznapi isteni kegyelemeszközei lettek. Így Ruzs sem maradhat ki a grata personák társaságából, ki megnyitja a hivatottak és választottak végtelen hosszú sorát.

Ezeket a lélektani és társadalmi rejtélyeket tehát, melyek Ruzs miszteriumát alkották, nem titkos társaságok érdekében, nem a nyilvánosság előtt rejtett módon és célból fejtegetjük, hanem istenfélelemmel nyíltan és őszintén, minden mellékgondolat nélkül tárjuk a közönség elé, hogy azt ellenőrizni, megbirálni bárkinek módja és alkalma lehessen. Viszont ha ezek tárgyilagossága és hatóereje napfényre kerül, áldásait szabadon érvényesíthessük. Ez az eljárás pedig teljesen megfelel a tudomány, vallás és jog követelményeinek, igényeinek annál is inkább, mert ebből ki vannak zárva a rejtett célok, üres ígéretések, vesztegetések, terror és minden szabálytalanság, hanem csupán a lélektani rejtélyek és erők kifejtése, meghatározása és alkalmazása ez irányzat módszere a szabad véleménynyilvánítás alkotmánya szerint.

Negyedik fejezet. A béke ügye.

Az a temérdek kincs, sok boldogság és öröm, mit a béke gondolata s állapota jelent, azt látszik mutatni, hogy az emberek s a hatalmasságok legkönnyebb feladata. Am az a rengeteg ujságcikk, kiáltvány, bizottság és konferencia, próbálkozás, mit az államok ennek érdekében belefektetnek, és a béke mégis bizonytalan, mert minden pillanatban kirobbanhat az utolsó világháború; azt igazolja, hogy az ember s az ő államainak s egyházainak legnehezebb feladata: a béke megvalósítása. Ennek a kérdésnek lélektanát és rejtélyeit egy különálló tanulmányunk taglalja.

Jelen fejezet kiindulási pontja magának a hitves Megváltónak, az Ur Jézus Krisztusnak szent és történeti Személyisége, vagyis az Ise megtestesülésének ténye és risztikus jellege, mi abban áll, hogy az istenileg igazolt Megváltó a zsidó testben egyesítette a pogány lelket, a zsi-

dó Királyságot és a pogány főpapságot, mint azt a "Szekely miszterium" című dissertatio 80 oldalon részletesen előadja és ismerteti. Az Igemegtestesülés ezen bifurkációs szemléletében domborodik ki a megváltás az egyetemes, az egész világra és minden nemzetre kiterjedő hatálya, mint azt Pál apostol ezen szavakkal jellemez: "Mert Jézus Krisztus a mi békeségünk ki mind a kettőt, /t.i. zsidót és pogányt/ egyé tette és lebontotta a válaszfalat, az ellenségeskedést, az ő teste által, hogy a kettőt Onmaga

által együtt emberré teremtse, békeséget szerezvén és egy testben mind a kettőt zsidót és pogányt megbékéltesse látnival a Kereszt által, megölvén az ellenkezést Onmaga által."

A mózesi frazeológia szerint u.i. az egész emberiség két részre oszlik: zsidókra és pogányokra, héberül gojokos és gojzabal. Ez az egyszerű és minden műveltségi fokon álló ember előtt minden magyarázat nélkül érthető és felfogható kijelentés a legnagyobb tudósoknak is méltó anyagot szolgáltat az elmélkedésre; az egyszerű hívő részére a legnagyobb öröm záloga, a hitetlennek pedig büntető ítélete, mivel az Ur Jézus, az örök Ige nemcsak megváltója az emberiségnek, hanem egyúttal bírja az eleveneknek és holtaknak. Ezen elsőrendű isteni miszterium okszerűen kihat mindazon személyekre, társaságokra és nemzetekre, kiket bármilyen szájak fűznek az Üdvözítőhöz. Így elsősorban a zsidókkal áll szoros és székítettetésben, mert belőlük származik az Ur Jézus test szerint, mint azt a legnagyobb szakértő, a héber rabbiból lett szt. Pál hangsúlyozza. Ez a viszony alapja nemcsak a mózesi prófétai iratoknak, zsoltároknak, melyek telve vannak az eljövendő Megváltóra célzó utalásokkal, hanem a zsidó nép történetének, vallási és állami berendezkedésének és sorsának. Az ő történetük a Megváltó Személye körül forog ma évszázadok óta. A zsidóságnak a hiteles Megváltóhoz való eredeti kapcsolatát nem változtatta meg még az körülmény sem, hogy közben a "sada-j-mes-ias" hite jelent meg az ő lelki világában. Azon alapvetélen áll a hiteles Messiással, az Ur Jézus Krisztussal, az Ő szent Személyiséggel, szükségszerűen következik az is, hogy az Üdvözítő családfáján megnevezett és meg nem nevezett pogány ósanyák adták az Ur Jézus megtestesüléséhez a pogány lelket úgy miként a Boldogasszony Szűzanya adta a zsidó testet., csak a testet, mivel a szent Szűzanya lélek szerint a zsidósághoz tartozott. Csak így érthető meg az a jelenség, hogy a zsidóság ma sem olvadt be a pogányságba, az Üdvözítő családfáján mégis megjelentek a pogány anyák jeléül annak, hogy pogány lelket adtak az Üdvözítő családatorozásra juttatta a pogányokhoz való vonzalmát nemcsak a pogány főpapság felvételével, hanem társadalmi érintkezésében is. Apostolainak és Egyházának fejévé pogány embert tett s a pápák sorozatában sem mutatkozott zsidó születésű ember, a pogány származás hitét különlegesen kiemelte, híkar pogány lakóinál napokig tartózkodott, a pogány nőnek közvetlenül kijelentette üdvözítői küldetését, és az Ur ezen magatartása botrány számba vétett a zsidóknál.

Az Üdvözítőnek ezen megtestesülése tehát rávilágít azon miszteriumra, hogy az emberiség békéje kizárólag ezen Krisztusi Igemegtestesülés igénybevételével oldható meg. Viszont e ténykörülmény sanctiója az, hogy e nélkül ki van zárva a megbékélés lehetősége az emberi társadalomban. Jeléül annak, hogy az isteni rendelkezéseket sem tullicitálni sem kijátszani büntetlenül nem lehet és nem szabad! Minthogy azonban eddigelé egyetlen békét nem hoztak a zsidóknak, és az isteni miszteriumnak a békét is eredménytelen lesz, míg az illetékes személyek és hatalmaktól az Igemegtestesülés figyelembevétele nélkül próbálják megváltani! Azért ajánljuk jelen dolgozatunkat különlegesen Ruzs ósanyosságának tiszteletére, mert az írott emlékkönyv minden miszteriumot szemléltetővé tesz a béke ügyében is, mivel az ő nemzete ma is vezérszerepet játszik nemcsak Európának, hanem az egész emberiség sorsának irányításában. Ruzsnak, a pogány leánynak a zsidókkal való misztikus vonzalmát jellemzi az

*) *hár keresztelése azokon főpapok is, emel foga minden kísérlet meddó marad és*

a tünet, hogy Noémi minden rábeszélése eredménytelen volt Ruzsnál. Est-
vára, Orfa, visszatért a moabitákhoz, de Ruzs nem volt hajlandó elválni
Noemitél mondván: a te néped az én népem, a te istened az én istenem.
Ezt a rendkívüli vonzalmat igazán csakis egy előzetes sejtélem teszi ért-
hetővé, mit az Istenre való hivatkozás határozottan vallási jellegűvé
tesz, a másik kijelentés pedig Ruzs vallomásának nemzeti színezetét adja
meg. Erre a titokzatosságra mutat Booznak mondása is, kiértelmezve a tör-
ténekről, így szólt Ruzshoz: "Fuzessen meg neked az Ur a te cselekedete-
dért, és végy teljes jutalmat Izrael Urától, Istenétől, akihez jöttél, és
akinek szárnyai alá futottál."! És Booz hajlandó volt ezt a pogány özve-
gyet a mózesi törvény szerint feleségül venni, mondván: "Áldott vagy,
leányom, az Úrtól, mert előbbi irakalmasságodat az ~~előbbi~~ utóbbival felül-
haladtad, mivel nem követted a szegény, sem a gazdag ifjakat." És ez az
áldás teljesedett legmagasabb mértékben az által, a/ hogy Ruzs nevét örö-
költe Európának a legnagyobb számú nemzete: Rossia, melynek költői, tör-
téneti és egyházi neve ma is Ruzs - pontosan ugyanazon moabita leánykának
a neve, minthogy más Ruzst nem ismer a történelem, b/ hogy Ruzs nevé~~nek~~
~~az~~ az Ur Jézus, a Megváltó családfájára került.

Booz áldásai pedig folytatódnak és nagyobbodnak azon mértékben,
amilyen mértékben nagyobbodnak az egész Európát fenyegető katasztrófák; a vi-
lágháborúk az atombombák rémeivel, valamint az apokaliptikus ~~utolsó~~ utolsó
csapás t.i. az ellenkrisztus szellemének, a sadajnak megtestesülése és rém-
uralom három és fél éven át. Ruzs isteni küldetésének tehát az a legfé-
nyesebb bizonyítéka, hogy ezta végzetes katasztrófát, mi utolsó felvonása
az "Ember tragédiájának" kizárólag Ruzs miszteriumának felismerése, szente-
sítése és alkalmazása képes csak elhárítani.

Ötödik fejezet.

Izrael istene.

Az előbbi fejezetekben kifejtett lélektani igazságokhoz semmi kétség
sem férhet, minthogy ezek történeti tényeken nyugszanak. Így ezen hiteles
igazságokból kiindulva vizsgálódás tárgyává tehetjük azokat tágabb körű sze-
pét is, mert azon áldások, melyeket Ruzsnak, ezen vezőlelkű leánykának
juttatott a Gondviselés, lélek szerint a valóságban átöröklődnek Ruzs egész
nemzetére és tisztelőire is azon elv alapján, hogy minden történeti személy
áldása, tehetsége, művei csak saját nemzetén keresztül jutnak az egész em-
beriséghez és lesznek annak közkincsévé. Így magának az Ur Jézusnak meg-
váltói műve a zsidóságon keresztül jutott a világ lelkisebb falujába is
Így vagyunk a gőzerő, a villanyerő, repülőgépek, atomerő a minden más
felfedezéssel. Ennek fogva Ruzs áldásai, ósanyaságának érdemei csakis Ruzs
nemzetén keresztül és által juthatnak el a világ minden zugába. Ezt iga-
zolja az a körülmény is, hogy a mai orosz nép ugyanolyan benső kapcsolat-
ban áll a zsidósággal, mint állott annak idején Ruzs Noemival. És különö-
sen, mi e miszterium vallási vonatkozásaiban feltűnő Ruzs ezen szavai szeri-
rint: "A te Istened az én Istenem." Ez a kijelentés a mostani világban
kettős irányban teljesedett és érvényesül, mert midőn az oroszok Wladi-
mir Iljics tanait elfogadták, az a rész, mely Krisztus-Messiás hitétől el-
pártolt, a sadaj-messiás hitére tért, mert a szétszórt zsidóság ebben a
hitben fejté ki politikai tevékenységét is. Az orosz nemzet nagyobb része
azonban ma is Jézus-Messiáshoz ragaszkodik a az egész Pravoszláv Egyház a
szászrebiti rabbit: Jézus Krisztust vallja a tiszteli a hiteles Megváltónak.
Az a kérdés tehát: Kicsoda valóságban Izrael igaz Istene?! Illetve ki és
mi a "sadaj"?! A kérdésre nem nehéz a felelet, mert a zsidó papság hiva-
taltól pontosan vezette és lelkiismeretesen örökölt hosszú évszázado-
kon át az Üdvözítő leszermzési anyakönyvei felett, nyilvántartva annak
minden adatát. A sadajnak sem a zsidóságban, sem a pogányságban semmiféle

családrendi adata nincs, tehát nem lehet történeti személy, csak egy szellem lehet csupán, miről annyit említenek meg a szent iratok, hogy az utolsó időben meg fog testesülni emberi alakban, rémuralma három és fél évig fog tartani, és hogy nevének száma: 666. De hogy hol és kitől fog születni, arról nincs senni jelentés, csak annyi bizonyos, hogy nem szüztől fog születni, vagy egyáltalában nem is fog "születni," csak "megtestesülni." Azt is közli a szentiratok, hogy az Ur Jézus Isten ujjával kiüzte őt a megszállottakból, hogy minden embert megkísértett és kísért folyvást, még az Üdvözítőt is megkísértette, és az Ur Jézus igazolta, hogy uralkodik a kísértő felett abszolút hatalmával. Azt is tudjuk, hogy három és fél éves rémuralma alatt ki fogja irtani a keresztényeket és zsidókat Európában, mi a gyilkosság atyjának szerepe. Azt is tudjuk, hogy az ítéletre isteni fenséggel érkező Ur Jézus szájánál egy leheletével kiveri őt e világból. A sadaj tehát nem személy, annál kevésbé Isten, legkevésbé pedig Megváltó, mert a büntől nem válthat meg senkit a bűn szelleme, lévén az lényege bűnözés.

Ennélfogva az orosz nemzet azon személyei, kik eltérnek az Ur Jézustól, kétségbe vonják s megtagadják Jézus megváltói tisztét és a sadaj hitére térnek, egyben lemondtak a Rusz Ósanyától való származás kiváltságairól, bár magának a leszármazásnak tényét, a vérségi kapcsolatokat nem tagadhatják le. Ime! Az a moabita pogány leányka, ki az Üdvözítő Jézusért elhagyta saját hazáját és nemzetét, hogy ahhoz a néphez csatlakozzék, mely az Üdvözítő Személyének világrahozatalára volt praedestinálva, ősi néldakénét szolgáltatja az Ur Jézus megváltói tiszttségének vállalásaihoz, ragaszkodásához.

Viszont az apostata orosz leszármazottak hittagadásukkal elvesztették azokat a praerogatívákat is, melyek Ósanyjuk szerepéből s az igaz Messiáshoz való viszonyából származának reájuk. Másrészt az orosz nemzet azon tagjai, kik az Üdvözítő Jézushoz ragaszkodnak s nemcsak vérségi hanem lelki kapcsolatban is maradnak az Üdvözítő Ósanyjával: t.i. Russzal, alkalmasakká és képesekké lesznek Rusz Ósanyasága által a tévedésbe jutott

és Mózes által is megátkozott zsidóság felvilágosítására és az igaz Megváltóhoz való vezetésére, mert az orosz nemzetet már nevével fogva is arra praedestinálta az isteni Gondviselés, hogy Ő legyen a vezér, nem pedig a tévtanok tudatlan és vak követője, mint azt a szótári adatok bőségesen igazolják. Mikor tehát az eszményileg szép moabita leányka: Rusz igaz Istenéért és hiteles Megváltójáért a szó igaz értelmében vett "zsidóság"-hoz csatlakozott és teljesen beolvadt, ezzel a lépéssel a "zsidó" szó tökéletes értelmét is leszögezte és megmentette, mi az "Isten-tisztelő"-t jelenti. Am az igaz Istent és hiteles Megváltót elvető s a "sadaj"-hoz csatlakozó zsidóság megszűnt az igaz Isten tisztelője lenni, és a "sátán-zsinagógájává" lett, mint azt a Jelenések Könyve világosan kijelentette. Izraelnek ezen nagy tragédiája a szétszórásban mindjárt kezdetét vette. Ezt a lélektani eltorzulást, mi úgy a zsidóságban, mint a kereszténységben észlelhető, csak annak lehet tulajdonítani, hogy a hívek egyáltalában nem ismerik Rusz történetének miszteriumát, még a hittudomány sem foglalkozott azzal eddig.

Rusznak minden valószínűség szerint kellett valamit hallania az eljövendő Megváltóról, mert csak így érthető igazán az a rendkívüli vonzódás a zsidósághoz és Betlehemhez, mellyel Rusz felülmulat nővérének lelkületét, sőt anyjának, Noeminek és a betlehemi földesurnak. Booznak is megragadta figyelmét elannyira, hogy ez nőül vette a pogány leánykát, bár Mózes megtiltotta a pogányokkal való házasságot. Ezt a felfogást valószínűvé teszi a közlés, hogy Rusz nagyatyja: Lót, Abrahám testvére volt, így tudta, ismerte az isteni áldást, kijelentést, hogy Abrahám ivadékában fognak megáldani a nemzetek. Ezt tudták a többi pogányok is, mert Balaám erről a megváltóról profétált, mikor felköszöntötte a Palesztinába nyomuló zsidókat. A napkeleti bölcsek tudták azt is, hogy mikor született meg a Megváltó, tehát ezeréves tradícióban élt a pogányok között a Megváltó Jézus eszményképe. Tudnia kellett erről Rusznak is, mert ez macarazza meg az Eljövendő iránt való lángoló szerelmét, mely őt méltóvá tet-

te az Ur Jézus Ósanyaságára, hogy az igaz Megváltó családfáján fakasszon egy bimbót. Viszont annak a lelki elváltozásnak, mely ma Rusz népének egy részében jelentkezik, tanujelek Ráháb ósanyával való cselekmények: Piros csillag, veres zászlók, ruhadarabok, visszatükrözik a multat. Minthogy tehát Ráháb is az Üdvözítő Jézus ósanyái közé vétetett fel, mint Rusz: ebből okszerűen következik, hogy életkörülményei prófétai jelképeket tüntetnek fel az Ur Jézus Személyére vonatkozólag, mert az Üdvözítő is bibornalástot viselt. Ha tehát e jelvényeket a sadaj-messias érdekeben használja, ezzel meghamisította Ráháb történeti szerepét, mi Jézusra vonatkozik, kiről Mózes is prófétált. E visszaélésnek pedig büntetése lón a e szétszóratás a zsidókra nézve: a keresztényekre pedig a nemzeti lét megemésztése, bukása, az erkölcsi dekadencia, melyet egy különálló dissertatio ismertet a fertőző idegbaj és ragályos örültség címén. Ezek ma tényleg nyilvánvalókká lettek: Minthogy tehát minden ósanya az Ó különleges választottságánál fogva az Ur Jézusra utal és Óra mutat titokzatosságának minden részletével, ennél fogva szilárd alapon állunk és helyes uton járunk akkor, midőn ezen szempontból vizsgáljuk korunk eseményeit, melveknek szem- és fültanui vagyunk, mert így az ember tragédiájának enyhítésén vagy eltávolításán, megszüntetésén munkálkodhatunk. Rusz Ósanyasága főként az utolsó, a mostani időkre, évtizedekre bir rendkívüli jelentőséggel, minthogy az orosz nép kezében van az emberiség sorsa és kizárólag az Ó elhatározásától függ a háboru és béke ügye, miőt a Rusz miszterium megismerése és alkalmazása által kedvezően, t.i. minden vérontás nélkül el lehet intézni, ugy a nemzeteknek, mint a zsidóság javára. Minden más próbálkozás feltétlenül végpusztulást jelent ugy a kereszténységre, mint a zsidóságra nézve, mivel az a sadaj kultusz miszteriumából származik, ez pedig minden baj és bukás kutforrása, mert a sadaj az Ur Jézussal ellenkező szellem. Jézustól származik az élet a büntelenség állapota, sadajtól a halál és minden bün, mert ő az a bukott angyal, az égből leesett csillag, mint azt a ki. nyilatkoztatás könyvei részletezik.

Az orosz név és nép jelentőségére a következő szótári adatok élénk fényt derítenek. Ezekiel próféciájában említett személy: oroszul Р^{ос}у^с görögül: Ρ^ως németül: Rosch megtalálható a héber szótárban gazdaszócsaládjával: ר^שך^ו orvasd: "Rós" jelentése: "fej", metonimice: "ember, élet". 2/ Mindaz, smi fő. fejedelem, fejedelmi, vezér, családfő. 3/ főváros. főhely, hegy, csucs, a hegytető, a tarony teteje, kalásznak, oszlónak teteje. Nagy öröm, legfonomabb fűszerek. 4/ Sokaság, sereg, katonák sokasága. 5/ Mindaz, ami első, kezdet, első hónap, szegletkő, keresztut, hol sok ut találkozik, piac, hol az emberek találkoznak. A folyók elágazásai. Itt a szótár utal a Gen. 2. lo. versére: "Es folyóviz megyen vala, ki a gyönyörűség helyéről a paradicsomkert megöntözésére, mely onnan négy főágra oszlik: Fizon, Gahon, Tigris, Eufrat. E két utóbbi ismeretes ma is: Mezopotamia földjén. A két előbbi eltűnt a tudatból a paradicsom helyével együtt. Ezt a prófétai: Ρ^ως nevet örzi ma is "Rossia" Oroszország politikai neve, mi a "Rós" főnév nőnemű alakja. Ennek magyar alakja az "orosz", mi hangoztatja a görög Ρ^ως szóban mutatkozó erős hehezetet. Miként tehát Oroszország költői, történeti és egyházi neve Ρ^ως-~~ros~~krzi a moabita leányka nevét, ki dávid király nagyanyja volt, azonképp az ország politikai nevében ma is él Rosch-nak t.i. Mosoch. Tubal nevű népének és vezérének és népének neve! Kétségtelen e szerint, hogy Ezekiel jövendölésében szereplő négy személynév ma is pontosan megtalálható ezen ország területén ugy alap jelentésében, mint ~~ahitt~~ értelmében is! Ezt a tényt történeti, nyelvészeti, hittani kutatásokkal lehet bővíteni, de meccáfolni nem lehet. Az eddigi magyarázatok és megállapítások elegendő és szilárd alapot nyújtanak Rusz miszteriumának kidolgozására, mit tudtunkkal eddig még nem tett vizsgálódás tárgyává sem a profán sem az egyházi tudomány.

Hatodik fejezet.
Jelvények, jelenségek.

A Szentírás tanai, jövendölései, eseményei, elbeszélései telve vannak jelekkel, jelenségekkel, költői képekkel. Pl. átkelés a tengeren száraz lábbal, a pásztaí élet, a rézkigyó, a manna, éző csipkebokor, stb. A Jelenések Könyve csupa ilyen képekből áll, melyeknek átvitt értelmük és jelentésük van, úgy, hogy ezek értelmezése egy különálló tudomány szakot kíván, mit az exegeták végeznek el. Maga az Ur Jézus példabeszédekben tanított és a módszerek sanctioját a csodatételek adták meg, példabeszédeit maga is megfejtette, Feltűnő jel az apokaliptikus két asszony. Egyiknek öltözete olyan ragyogó, mint a nap, lábainak zsámoly a Félhold, a Föld s rajta az őskigyó. Ez az asszony fiat szül, a pusztába ragadtatik, és nagy harcot idéz elő az égben. a másik fajta asszony szintén a pusztában jelenik meg, ez a nagy parázna asszony, ki a vörös vadállaton ül a nagy vizek mellett, mit a nemzeteket, a nyelveket jelképezik. Nagy jel az új Jeruzsalem, az égből leszálló város, mint a férfiének felékesített menyasszony. Az új világban az élet fája s az élet vize zárja le a példabeszédes nagy könyvet. A szentiratok szellemében járunk el tehát akkor, midőn Ruzs szent személyében rejlő titokzatosságokat feltárni iparkodunk annál is inkább, mert a Szentírás magyarázóit ezt a pontot elkerülték s az a pár soros megjegyzés, mit a magyar szöveg nyújt, az Ő miszteriumát nem is érinti, az orosz szöveg pedig semmi megjegyzést sem ad az elbeszéléshez. A Gondviselés isteni művei azonban telve vannak a legmeszebb menő vonatkozásokkal az emberiség leltávolabbi végleteire nézve is. Itt van mindjárt magának a "Ruzs" szónak jelentése, mely nem zárul le Ruzs személyének történetével, hanem átszarmazik a nép életén keresztül az utolsó ítéletig, betöltve, átszöve minden évszázad krónikáinak lapjait.

Orfa neve eltűnt az utolsó bucsucsókkal, melyet a pusztában adott neki anyósa: Noemi. Am Ruzs neve ma is visszhangzik, susog a Fekete Tenger körül úgy, mint Sziberia fagyos zuzmók között, és nekünk is talányokat susog szívénkbe, bár nem tartozunk szorosán a nyelv és vér szerint az Ő népéhez. Mert minket is megihlet az Ő varázsló személyisége s talán nagyobb hódolatra készítet, mint saját ivadékait, mert minden emberi nagyságot felülhalad az a lelkület, mellyel Ő a családi szentély s a vérségi kapcsolatok ápolásában oly magaslatra jutott, hogy az Ur Jézus családfájám hajtott ki egy levelet. Ennél pedig magasabb kitüntetést nem érhet el emberi teremtség. Ruzs történetéből u. i. különösen az a nemes, pogány jellemvonás: az Isten Fiáért mindent, hazát, atyafiságot, életet feláldozó szeretet sugárzik elő varázsserejével, ugyanaz a lelkület, melyet Krisztus Urunk egész életével, tanításával, csodáival s Kereszthalálával megdicsőített és ezen szavakkal zárt le: "Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!" Ennek a Krisztusi, a megárvító erejű szeretetnek ~~XXXX~~ hajnalsugara volt Ruzs szívének minden dobbanása és ajkának minden megnyilatkozása. Ilyen szeretetnek nyoma sincs a Mózes irataiban, sőt ellenkezőleg, a könyörtelen bosszúállást, a nemzetek megemésztését írja elő a Tóra. Igaz ugyan, hogy az erkölcsi életnek alapelve Mózes szerint is ez a parancs: "Szeresd a te Uradat, Istenedet s a te felebarátodat." Am a tudós farizeusok a pontnál azzal a kérdéssel állanak elő az Ur Jézus elé: "De ki az én felebarátom?!" Am a zsidó fogalmazása szeretet lefokozzák vagy végleg törlik azok az irtó átkok, melyek nemcsak egyes emberek és városok, hanem egész nemzetek kiirtására kötelezik a Tóra hiveit, mire iskolapélda a madánaiták esete volt, bár ott kapott Mózes menedéket, ott élt negyven év és onnét is nősült a főpáncsaládjából és még Sefora sem tudta kieszközölni Mózesnél saját nemzetének mentségét. És "ez a szeretet" veres vonalként végig húzódik Mózes irásain és hiveinek cselekményein ma is. Az ószövetségi törvénykönyv a gojhabalt, "az idegent" szolgának s az emberkereskedelem árucikkének fogta fel és kezelte. Minthogy tehát a moabiták nem voltak zsidók, nem volt törájuk, így a pogány Ruzs szeretete nem a törából, hanem Isten kezével a szívbe irt természeti törvényekből származott. Ezt a tényt pedig megerősíti Ruzs népének karaktere a zsidókhoz

való viszonyában, mert a buzgalom, mellyel Ruzs népe a szétszórt Izrael szolgálatába szerződött ugyanolyan jellegű, mint aminő a moabita leány szeretete volt a héber Noemi iránt, csupán a Megváltó személyében fedezhető fel eltérés, mert Ruzs a Krisztus-Messiásra utal anyaságával, az apostatált oroszok azonban a sadaj-messiás szolgálatába lépett. Viszont az orosz népnek nagyobb hányada ma is Jézus tiszteletében éli lelki világát s a buzgalom, mely ünnepeken megtölti a templomokat, arról tanuskodik, hogy az orosz néplélek ma is Ruzs Ósanya lelkületét hordozza szívében, mint az Ruzs ivadékaikhoz illik. A sadaj-messiás szövegei viszont a belső és nemzetközi forradalmisítások által hatnak károsan a keresztény hűvekre s népekre, miként azt az Ur Jézus előre jelezte.

Azok az oroszok tehát, kik Krisztus-Messiás álláspontján működnek egyben Ruzs Ósanyának is megadják az illő tiszteltet, bár ez a misztérium még nem bontakozott ki a maga fenségében a pravoszlavoknál sem, így az anyaságot, mely Krisztus családfáján Sáráie, illetve Agária viszszevezet, csupán a Boldogságos Szűz tisztelte képviseli. Am a boldogságos Szűz anyasága is csak nyer és felfokozódik Ruzs anyaságának ismeretében és tiszteletében, minthogy maga a Szűz Mária is Ósanyját tiszteli Ruzsban, az apostata oroszok pedig Krisztussal egyetemben a Boldogságos Szűz tiszteletét is elvetik.

Ha pedig arra gondolunk, hogy a harmadik világháború, vagyis a sadaj-messiás hite egész Európa lakosságának teljes kiirtására vezet és pedig ney a keresztényekre mint a zsidókra vonatkozólag is, miként azt Európa nagy keresztjének ábrája és leírása feltünteti az ó- és újszövetségi hiteles adatok szerint, akkor a Ruzs misztérium felismerése és abban rejlő lélektani erők teljesen más és helyes irányba képesek állítani a nemzetek állami és hittani életét. Kétségtelen ugyanis, hogy a szétszórt vagyis a sadaj-messiás hitében élő zsidóságnak a "cionizmus" név alatt működő vállalkozásaihoz az oroszok gigantikus tömegereje adja meg a lehetőséget és feltételeket. Ha tehát a Krisztustól elpártolt oroszok Ruzsban, Ósanyjuknak ismeretére jutnak, és ugyanaz a lelkület a zsidóságot is megérinti, ennek hatása alatt az egykori babiloni földesurnak: Booznak lelkületébe öltöznek, akkor maga Izrael is eljut a hiteles Messiásnak, Jézus Krisztusnak elfogadásába és követésébe, mint azt Mózesztől kezdve több próféta és szt. Pál is előre jelezte. A Krisztussal ellenkező zsidóságnak nemcsak a Tóra, nemcsak Booz példája, Hanem Noemi is előképül szolgál, mert aminő önzetlen szeretettel ölelte keblére Noemi a moabita leánykákat: Orfát és Ruzst, Noemivel egybehangzóan ezt a szeretet éreztette a moabita nógány családok iránt a zsidó atya: Elimelek és fiai, Mahalon, Keleon, ugyanolyan szeretettel tartozik a szállásadó nemzeteket keblére ölelni a bujdosó zsidóságnak, nem pedig azok megemésztését tűzni ki feladatául, mint azt a Kötelességtan írja, mi magában véve természetellenes felfogás, s magára a zsidóságra nézve is teljes pusztulást jelent. Minden jel tehát Ruzs jelentőségre utal, mert Ruzs misztériuma tartalmazza az egészséges, éltető átalakulások hatalmas és természetes rejtélyeit, segédeszközeit.

Hetedig fejezet.

A Ruzs misztérium éltető ereje.

Az a tény, hogy Ruzs Dávid király nagyatyjának: Obednek az anyja, és Dávid király gyökerének és ivadékaának: a Fényes Hajnali Csillagnak: az Ur Jézus Krisztusnak és Édesanyjának: a Boldogságos Szűznek, Szent Józsefnek és Dávid minden leszármazottainak az Ósanyja, a szétszórtatásban lévő zsidóságra nézve azt jelenti, hogy a sadaj-messiás hite és elmélete a tudomány és hit szempontjából tarthatalan, minthogy az igaz, a hiteles Messiásról, az Ur Jézus Krisztusról a hiteles héber iratok szerint, az ősi tanúk és vérségi, családi kapcsolatok alapján Ruzs az első koronatanúk között szerepel Azár, Sára, Thamar, Rahab társaságában. Ez a hiteles történeti tény adja meg a sadaj-hívő zsidóság megtéréséhez az első hatalmas lökést. Az erkölcsi felelősség kötelezi u. i. nemzetközileg a zsidóságot arra, hogy igazolja, a sa-

daj-messiás elméletét, mert ha ezt igazolni nem tudja, akkor a zsidóság, mely vélelmezett, de nem igazolt, megváltójának hitében közveszélyt jelent minden nemzetre nézve: vallásszabadságot nem igényelhet, mert vallás nevében és ürügye alatt a józan ész világánál sem szabad vállalkozásokat létesíteni bármely nemzet megrontására, megemésztésére, mivel a Tóra kötelezi hiveit. A zsidóság nem ismerne el olyan vallást, mely céljául tűzné ki a zsidóság megsemmisítését. Pedig a héber Kötelességtan nyilván tanítja hogy Izrael szellemi feladata a "sada-j-messiás" világuralmát megvalósítani minden más nemzet intézményeinek megszüntetése által. Ha ilyen helyzet létesülhetett a kereszténységben, ez csak annak tulajdonítható, hogy a kereszténység papjai hiányosan pasztorálták a hiveket, kik teljes tudatlanságban vannak egy ilyen vallási irányzat létezéséről tekintetében. Ennek a tisztázatlan ügynek az a közéleti visszahatása, hogy midőn már nyomasztókká lettek a romboló ténykedések, a veszély tudatára ébredt nemzetek erőszakkal igyekeztek magukat védeni és így keletkezett és törvényszerűséggel megismétlődtek a történelem folyamán a zsidóüldözések, pogromok, vérfürdők alakjában, midőn pedig a zsidóság került hatalomra, irította nemzetbelieket, mindezt vallásos kifejezéssel s ünnepe a purim, vagyis a sorsfordulás. Ugyanez a rém kísérti ma is Európa népeit, ami valóban nem méltó a nagyműveltségű nemzethez. A Rusz misztérium lényegét alkotó Krisztus-Messiás hiteles ténye azonnal megszünteti a zsidókra és keresztényekre egyaránt szégyenítő purim-helyzetét, mi már magában véve is elegendő indító erő arra, hogy e misztériumnak beható figyelemet és tanulmányt szenteljünk nemcsak vallási, hanem társadalmi és sociálpolitikai szempontból is.

Ez az isteni titokzatosság u.i. szükségszerűen éltetőleg hat elsősorban Rusz népére, mert abban a pillanatban, midőn ez a lovagias nagy nemzet ezen vérségi kapcsolatok tudatára ébred, azonnal elvet, eldob magától minden olyan fegyvert, mely akár zsidóknak, akár más nemzeteknek, akár önmagának kárára, szégyenére lehetne, mit annál biztosabban elérhet, mert megszűnik az a zsidóság, mely vallási tévedései folyótnak erkölcsileg megengedhető lépésre svezetné, tanítaná őt, Minthogy ugyanis kizárólag a Messiás Személyében rejlik minden békének és nyugalomnak és üdvösségnek feltétele, világos, hogy Ennek a hiteles Megváltónak felismeréséhez vezető első lépést Rusz történelmi egyénisége adja meg, ki a zsidókra már kezdetben oly lebilincselő és ellenállhatatlan erővel hatott, hogy tiszteletére különálló könyvet szenteltek a Szentiratok között, és az ősanynák között tisztelik ma is, mert mintaképe volt az Isten- és emberszeretnek. Ugyanez a lelki erő hasonló mértékben árad és sugárzik Rusz egyéniségéből és nevéből a pogányokra, így főként Rusz ivadákaira, az oroszokra a vérségi kapcsolatok által, mi egyenlő a törzsrendszerrel, mi még a szétosztásban is képes fenntartani a zsidóság nemzeti és vallási létét s ma már világhódító ábrándokban csucosodik ki. Viszont a keresztény népek elvezetvén törzsrendszerüket t.i. a vérségi kapcsolatok vallásos kultúráját, elvesztették a tévtanításokkal szemben ellenálló erejüket, forradalmasíthatók Krisztus megtagadására, sőt a testvérharcra is kaphatók, mit bevezettek a franciák és folytatják az oroszok. Ha azonban a zsidó és apostolatalt orosz nép a Rusz misztérium hatása alatt a hiteles Messiás tiszteletére tér, azonnal vége szakad minden fegyverhasználatnak és háborúnak, azonnal megszületik a béke, mert nincs a világon más vallás, mely Krisztust vámadná, sa mohamedánok kifejezetten nagy prófétának elismerik Jézust. A hármas inkarnáció elméleténél fogva úgy a buddhisták, mint Buddha, illetve Zarathustra személyében a szó szoros értelmében az Ur Jézust tisztelik és imádják, istenítik. Ezek szerint a nagy vallások mind Rusz-szülöttenek, ivadékanak vonzás körébe jutván: ez a tény lerögzíti az egész emberiség egyesülését a Krisztus-Messiás tiszteletében, vallásában, melyben a zsidóságot megilleti a világuralom lévén az Ur Zsidók Királya, viszont Krisztus Urunk Melkizedek rendje szerint való főpapságánál fogva a pogányokat megilleti a világ főpapsága, így rendeződve el az anyagi és lelki ügyek adminisztrálása a tökéletes megoldásban.

Nyolcadik fejezet.

A Rusz-miszterium a gyakorlati életben.

Midőn az Ur Jézus elküldétanítványait a nagy világba mint ártatlan bárányokat a farkasok közé, azt mondá nekik: "Elmenvén tanítsatok minden nemzetet, hirdessétek, amiket nektek mondtam. A Szentlélek mindent eszetekbe juttat és én veletek leszek a világ végéig." Pénzt, botot nem adott kezükbe, sőt eltiltotta őket mindattól, amit a pénz s a fegyver képvisel. Ugyanezt mondja az Ur Jézus mindazoknak, kika Rusz-miszterium ismeretére jutottak, mert ezt is a Szentlélek juttatta eszükbe, hogy bármi csekély erővel. Minden anyagi hiányában, minden félelem és tartózkodás nélkül, szabadon lássanak hozzá e nagy miszterium hirdetéséhez. Elsősorban igyekezzünk tehát a pravoszláv Egyház fejének, a Moszkvai Pátriárcha Őszent-ségének elismerését, jóváhagyását kieszközölni, ki hivatalos címében is viseli Rusz nevét. Hasonlókép a legfőbb Rabbí, a nagygyülekezet sanctioját is meg kell nyernünk, lévén szoros kapcsolatban velük is ez az ügy. Meg kell szereznünk a nyilvánossági jogot mindenütt, hogy senkinek kifogása ne legyen az ügy törvényszerűsége tekintetében. Erre pedig annál jogosabban pályázhatnak Rusz tisztelői, minthogy eddigelé egyetlen békekonferencia, egyetlen békekiáltvány sem volt képes megközelíteni még a béke ügyében kivihető javaslatot sem, annál kevésbé volt képes a háboru veszélyét elhárítani. Egyes korifeusok ugyan mindent megmozgatnak az atombombák alkalmazása ellen, de eredménytelenül. Am ezen törekvésnek képmutató jellege abban domborodik ki, hogy a tankokkal gázokkal egyéb gyilkoló fegyverekkel való öldöklésbe beleegyeznek, bár az igazán teljesen mindegy, hogy milyen fegyverekkel ölik egymást rakásra az emberek, nemzetek. Ezen ügyre vonatkozó isteni törvény nem a fegyverek nemére, hanem magára az ölésre irányul, így semmi gyilkoló szer vagy fegyver nem igazolható vagy alkalmazható. Ilyen helyzetben és lelkiállapotban, mint a zsidóság és kereszténység létezik, nemcsak a hadakozó katonákat, hanem Európa egész lakosságát is megsemmisítik, kiirtják a háborus felek.

Ime itt tűnik ki fenségében a Rusz miszterium természetfeletti ereje és áldása, mert ennek az önfeláldozó pogány leánykának izzó szeretete és Krisztusi ösanyasága egyetlen szelid pillantásával el tud simítani minden ellentétet, ellenkezést, zsidók és pogányok, illetve keresztények között. Valóban ez az egyetlen elmélet a tudományos világban, mely gyakorlatilag elháríthat egyszer s mindenkorra kiküszöböli a háborut, és mindenemű vérontást, erőszakoskodást és visszaélést, halálos ítéletet, minden lelki diszharmoniat, félreértést és barátságtalanságot. Erkölcsi képtelenség u. i. hogy egy pogány eredetű nép melynek szelleme és lelki élete a szívbe irt törvényekből fakad, megtagadja és nem a legnagyobb szeretettel ölelje keblére azt az ösanyát, kitől eredetét, nevét s egész multját s jelenét örökölte! És számára a legnagyobb isteni értéket jelenti, mit emberileg elképzelni lehet. És ami figyelemreméltó etnoграфияi jelenség, az orosz nép karakterében, lelkületében, főként azokban, kiket nem rontott meg egészen a fertőző idegbaj és ragályos ~~betegség~~ örültség, melyekkel Mózes megátkozta az igaz Mesáiashoz hűtlenné vált népét: azokban az oroszokban érezhető és kimutatható a ruszi szeretetnek, Isten és ember iránt való extatikus megbecsülésnek különleges jellege. Sajátos, áhitatra készítő a Molitvoszlov imakönyv Mária-kultusza: mihelyt az oroszok megismerik Rusz ösanyaságát, a Hozzá intézett imáknak, fohászoknak, litániáknak nem lesz se vége, se hossza, se párja. Szabálynak lehet felállítanunk a tételt, hogy az orosz nép Rusztól örökölte azt a lelki adottságot, mely őt a viszonyok szentségében jellemzi a hit és az áhitat terén. Ha pedig részt vesz háborus bonyadalmakban, belviészályban, pogromokban: ezt kizárólag a mózesi átok ragályos jellegének lehet és kell tulajdonítanunk, mert ezt a krisztusi vallásban s nevelésben élő nép ma is sugározza önmagából a Rusztól örökölt extatikus szeretetet, mely lényegében véve felülmul minden más irányu szeretetet.

A hinduk tulvilági fénnel övezik Buddha személyét, ki számukra az erkölcsi élet szabályait megfogalmazta. Hasonlókép jártak el a

vallás hívei Zarathustrával szemben, ^{szemből} tehát bőrre írva az erkölcsi törvényeket. Egyedül Izrael az a népe a világnak, mely a legnagyobb szülöttét megtagadta, mi egy különleges hittitok miszteriumát alkotja. Ha az oroszok között oly könnyű feladat volt a tévtanítóknak tömegeket a sadaj kultuszra téríteni, csak annak tulajdonítható, hogy az oroszok nem ismerték ősanjuknak, Rusznak történetét, személyét és hitéleti jelentőségét és Ruszban nem ismerték fel Ruszt! Ha Izrael különleges vallási helyzeténél fogva el is követte a hiteles Messiás megtagadását s megölését, a pogány népeknél azonban nincs semmi kimutatható alapja annak, hogy a hiteles Messiást ők is megtagadják, elveszék, sőt erkölcsi feladatuk és kötelességük, kivált az oroszoknak a Rusztól való leszermazás által a bukott zsidóságot felvilágosítani tévedésükről és őket Krisztushoz vezérelni, mit annál könnyebben elérhetnek, mert Rusz a zsidókkal époly vérségi kapcsolatokban áll, mint az oroszok, és a zsidók is ősanjuknak tisztelik Ruszt. Ha tehát Pilátus vétkezett, midőn elítélte kényszerhelyzetében az Ur Jézust, az Üdvözítő kijelentése szerint azoknak nagyobb a bűnük, kike a római helytartó kezére adták a Megváltót. Ezek szerint ha vétkeznek a tévtanítók, kik Krisztus megtagadására vezetik a keresztényeket, a hívőknek nagyobb a vétkük, ha megtagadják igazi Megváltójukat, ahelyett, hogy a tévtanítókat felvilágosítanák a hit s a tények igazi állásáról. Legkevesebb szabad pedig igazságtalanul eljárni ez ügyben azon nemzetnek, melynek legősibb tagja az Ur Jézus ősanjai méltóságát viseli, s aki koponatanuja a hiteles Megváltó isteni küldetésének.

Az orosz népnek ezen dogmatikai és genealogiai privilegiuma alapján minden állami és egyház hatóság csak a legnagyobb elismeréssel, örömmel, szeretettel s hódolattal fogja támogatni ezen miszteriumnak a nyilvánosságra való hozatalát és áldásait a gyakorlati életre alkalmazni az egyetemes béke érdekében annál is inkább, mert ha azt bárki akadályozná, csak arról lenne világos tanuság, hogy nem a békét, hanem a sadaj-messiás világhuralmát tartja szem előtt, ebből pedig okszerűen ki van zárva a béke lehetősége, mert a bűn, a békétlenség szellemé ^{neve} adhatja meg a békét, annál kevésbbé válthatja meg az embert a bűntől! Ennek egy bizonyítéka az a kontraszt, hogy a békét forradalmosítás által akarja megvalósítani.

A hiteles Szentírás azzal jellemzi ezt a lélektani helyzetet, hogy az a zsidóság, mely megtagadta a hiteles Megváltót; az Ur Jézust, a szó szoros értelmében már nem "zsidóság", hanem a "sátán zsinagógája". A "zsidó" név u. i. a Juda névből alakult ki, mi azt jelenti: "Istent dicsőítő", a sadaj azonban sem nem isten, sem nem mindenható /mint azt LXX tévesen fordította/, hanem a bukott angyal, a csillag, mely leesett az égből a mélységbe, ez az alvilág, vagy másként pokol. Ha tehát bármely irányzat az orosz nép mélyen vallásos lelkiületét nemzeti hivatottságában gátolni vagy tévedésben akarja tartani: az ő Rusz-beli Krisztus-szeretete s jellege erős minden akadály elhárítására, hogy Rusz ősanységében fogant és született Jézus Krisztusnak az Őt megillető tiszteletet és embertársaihoz való viszonyát a szentség magaslatára emelje öntudatosan. Ezen miszterium lélektani folyamata természetes és könnyen felfogható és alkalmas a gyakorlati megvalósításra. Rusz u. i. a Jézus-Messiás ősanja, az orosz nép pedig a jelen helyzetben a sadaj-messiás szolgálatában áll, közügyileg még az a rész is, mely vallási meggyőződése szerint Jézust vallja és tiszteli megváltó gyanánt. Rusz ősanységének tényéből kifolyólag a vérségi kötelékeknél fogva Krisztus Messiást kell szolgálnia az egész nép egyetemének. Az orosz nép nagyobb hányada tényleg ma is megható buzgalommal, szeretettel, fanatikusán ragaszkodik Jézus-Messiáshoz és ünnepeken tömve telíti a templomokat a bűnbánat és szeretet tüneteinek megható példáival. A pravoszláv egyház papsága ma is hiven teljesíti szolgálatát a Krisztus-Messiás tiszteletében az önfeláldozó szeretetnek épületes bizonyosságait termelve az ellenkrisztus nyomasztó és gátló hatása alatt is. A betlehemi zsidó földesur ősatya is Jézus-Krisztus-Messiásnak ~~népét~~ ősatyját nemzé és nem a sadaj-messiását, ki nem emberi személy, hanem fogalom, nem is mennyei, hanem alvilági szellem-lény, úgy, hogy a sadaj-messiás elmélete sem tudományosan, sem lélektanilag nem igazolható. Amennyiben mégis káros, sőt vég-

következményei vannak nemcsak egyesekre, hanem egész nemzetekre is: kártérítésre kötelezhetők a kártevő hívek, a károkozók ennél is inkább, mert azokat vallásos meggyőződésből idézik elő. Am a kártérítés is magában véve nem elegendő elégtétel az elszennvedett szellemi és lelki károkért mindaddig, míg magának a bűn szellemének tana dogmatikai alapon nincs revidálva és eltávolításáról nem gondoskodnak Krisztus-Messiasának, a hiteles Megváltónak hívei, elsősorban pedig maguk az oroszok.

Ebből a lelkületből kiindulva u.i. mely Rusztól, az ócsányától kezdve végig kíséri a történelem folyamán Rusz népét a mai napig, az orosz nép indítványára a világ nagyhatalmái azonnal készek lesznek elrendelni a negyven évre kiterjedő jubileumi ünnepet a mózesi törvény szellemének megfelelően és értelmében, mi negyven évre szóló fegyverszünetet is jelent, s ennek keretében a világ tudósi, papjai tudományos módszerekkel megállapíthatják és rendezhetik a hiteles Messias ügyét, eldöntvén tárgyi indokok alapján, hogy sádaj-e az igaz Üdvözítő, avagy pedig a názáreti rabbi: Jézus-Krisztus?! Ezt pedig azért kell mindenekelőtt tisztázni, mert ez az egyetlen ütköző pont a kereszténység és zsidóság között. Ha pedig ez az ügy békés és tudományos úton mindkét részre megnyugtató megoldást nyert, egyuttal békésen elsimíthatók lesznek a Tóra és Evangeliumok között fennálló s kimutatható ellentétek is.

Végezetül idézzük Bruce Róbert, egykori skót király emlékét, mi meghatóan jelképezi e misztériumban kifejtett elméletünket. Ő t.i. halálos ágyán az kívánta, hogy szívét Jeruzsálemben temessék el, és hadvezérének, név szerint Douglas-nak gondjaira bízta azt, ki a király szívét ezüst szelencébe helyezte és keblén hordozta. Közben a vezér a harcok között elesett s katonái a vezérrel együtt eltemették a király szívét is. A király kívánságát azonban most is híven őrzik a hí skótok azt. András templomában elhelyezett emlékművön. Ez az igaz történet élénken jelképezi azt a szerető vonzalmat a szent föld sa zsidóság iránt, mi Rusz lelkületének is misztikus jellemvonását alkotta, mi természetesen és okszerűen csak az Üdvözítő szent séges személyébe vetett hitből, reményből és szeretetből fakadhatott és fakadt, mi létesítette a próféták, ~~XXXXXXXXXX~~ szerzetesei, hitvallók és vértanúk végtelen sorozatát. Ezt a szellemi és lelki külséget, mely a király és a szegény moabita leánya érzületében feltűnően jelentkezik, Bruce nevében is hamisíthatatlanul benne foglaltatik. Erre e nagyfokú szeretetre, illetve a szeretet ezen hősi fokozatára mutat az orosz hittanban használatos *szemora-bven-naja sz u loo* mit magyarul önfeláldozó szeretet vagy extatikus szeretet névvel fejezünk ki, az írott emlékek szerint ez a fajta szeretet áradott ki Rusznak és Bruce-nak a szívéből és mindazokból, kikben Rusz véérének melege csörgedezik és Rusz ócsányának pogány lelkületéből áradt a nemzedékek során minden ivadéokra a Megváltó szent megtestesülésében nyerte el megdicsőülését az Ur Jézus mondásában akkor, mikor a keresztfán ezzel az imával zárta le szentséges szeméit, így könyörögve az Atyához gyilkosaiért: "Atyám! bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!"

Ez az önfeláldozó szeretet, Rusz pogány lelkületének emanációja képes az összes nagy vallásokat és kis felkezeteket egy kalap alá hozni, vagyis létrehozni a hitettségét, és kiküszöbölni minden háborút, félreértést, s az összes fegyveres, harci eszközöket a teremtés eszközévé alakítani. Rusz misztériumának ismeretében és alkalmazásában a világ minden népei olyan buzgalommal fognak Oroszországba özönlenni, mint zarándokolnak a mohamedánok Mekkába, vagy a keresztények a Boldogságos Szűz kegyhelyeire: Lourdes-ba, Csensztohovába annál is inkább, mert nemcsak képekben láthatják Ruszt, hanem minden orosz emberben és orosz nyelven színről-színre láthatják, tisztelhetik Rusz ócsányát, kit a Boldogságos Szűz is szeretettel áldal keblére az égben Krisztus Urunk összes ócsányáinak társaságában.

Kilencedik fejezet.

Rusz szenttéavatása.

A pravoszláv templomok legfőbb ékessége az ikonosztáz: az oltárfal, mely az oltárt elválasztja a templom hajójától. Az oltárfal telve van ~~szentek~~ szentek képeivel, festményekkel buzdítván áhitatra a híveket. Az imádkozók ezen művészi alkotások előtt elmerengve a szentek életén új kegyelmeket nyernek. A szentképek között középen áll természetesen az Ur Jézus képe, mellette a Boldogságos Szűz festménye, körülötte a tanítványok, apostolok képei és a vértanúk és más szentek sokasága. Az imakönyvek külön fejezetet szentelnek a szenteknek, sőt a szentképek tiszteltének is. Különös azonban és feltűnő, hogy Rusznak sem képe, nincs, sem sem egy kis fohász, ^{sem} egy kis ima ^{sem} őrzi az Ő emlékét, ^{vallehet} Ő a Boldogságos Szűznek és az Üdvözítőnek és Európa legnagyobb nemzetének ósanyja, így joggal megilleti őt is egy kép az oltárfalon s egy kis emlék, egy fohász legalább az imakönyvekben, hiszen az Ő emlékét őrzi a Szentírás egy különálló könyve. Ezt a hiányt ~~iszvekszik~~ a Családok Világrendje pótolni azzal az előterjesztéssel a ~~meszkuai~~ Patriarchatushoz intézendő kérvánnyal, hogy Rusz ósanyja a szentek lajstromában felvétessék hivatalosan is.

Ezen vallásos óhajnak igazsága és jogossága nem szenved semmi kétséget, sőt inkább azt a tényt lehet vizsgálódás tárgyává tenni, hogyan merülhetett s juthatott feledésbe e moabita leánykának, az Üdvözítő ósanyjának emléke az évszázadok folyamán? Hogyan lehet az, hogy ~~a hittudomány~~ ezzel a kérdéssel sem a katolikus sem a pravoszláv teológia nem foglalkozott?! Ambár Rusz személyisége mélységes itikokat rejt magában hittani és erkölcsi vonatkozásokban. Így ezen fejezetben főként azon áldásokkal foglalkozunk, melyek okszerűen következnek Rusz szenttéavatásából. Ezen vallási és művelődéstörténelmi eseménynek jelentősége ugyanis először abban áll, hogy Oroszországra tereli a nagy és kis hatalmak figyelmét az eddig ismeretlen hit- és erkölcstani vonatkozások miatt. Politikai szempontból ugyanis az egész világ nagyon is tisztában van ezen ország fizikai erőivel, ám az anyag felett álló hitbölcseleti kérdéseket, miként ezt a jelen dolgozat tárgyalja, még egyetlen újság, egyetlen békekonferencia sem érintette. Ennek súlyát pedig leginkább azok a diplomaták érzik, kik ezen rejtélyek ismerete nélkül még csak egy kicsiny javaslatot sem tudtak előterjeszteni a világ jogászai, sem pedig annak papjai a béke megvalósítására. Ez a tény természetesen minden vallás és minden hittudós érdeklődését és szellemét mozgásba fogja hozni. 2/ Egy csapásra megszűnik a sadaj-messiás elmélete, a bűn szellemének kedvező életfelfogás, és minden tanítás, mi előidézte és táplálja a nemzetközi feszültséget és előidézi a forradalmakat, terrort és vérfürdőket s minden szerencsétlenséget, 3/ Megajándékozza az egész világot a hiteles Megváltó ismeretével és megzsabadítja Izraelt a mózesi átoktól, a szétszórattástól s a lelki vakságtól és örültségtől. /V.28.28./ 4/ Rusz szenttéavatása nemcsak a moabita leánykát, az Üdvözítő s a Boldogságos Szűz ósanyját fogja felmagasztalni, a hívők és hitetlenek előtt, hanem ezzel egyidejűleg maga az orosz nemzet és annak országa a szentek közé kerül. 5/ Ilyen szenttéavatás még nem volt a világon s az egyháztörténelemben, hogy egy szenttel egyetemben annak országa is a szentség magaslatára emelkedett volna, bár az erkölcsi életnek célja nemcsak az egyénnek, hanem az egész nemzetnek megszüntülése ezen szöveg értelmében: "A mi Üdvözítő Krisztusunk önmagát adta érettünk, hogy minket megváltson minden gonoszságtól és Magának kedves, ~~szent~~ ~~népet~~ ~~készítsen~~" /Titusz 2.14./ és miként ezt a célt már Mózes is írásba fektette, mondván: "és ti nekem papi ország és

szent nemzet lesztek." /II.19.6./ Tehát Rusz szenttéavatásával együtt nemcsak Rusz boldogság személye, hanem Rusz nemzete is és a többi nemzetek is mind a szentség magaslatára fognak emelkedni s jutni. Ennek következtében azonnal minden háborus veszély eloszlik, mert a szentek még soha e világon, sem az égben nem hasonlottak meg egymás közt, hanem egyetemlegesen az alvilági lényekkel állanak harcban mindig és következetesen.

és a római papjait

ám Ruzs szenttéavatásának ez az esemény is eltűnik, mert megszületik az új Jeruzsálem és "E világ országa a mi Urunké és az Ő Krisztusáé lett és uralkodni fog mindörökkön örökké, Amen." /Jel. II.15./ A sádj szellemek pedig elköltöznek a földről saját országukba a pokol alvilágába, honét feljöttek kísértetni a szegény halandó emberket.

Ruzs szenttéavatása tehát eszményi s legtökéletesebb megvalósítása a békének, a nyugalomnak és minden elképzelhető jónak, igaznak, szentnek és boldogságnak, mert ahol az önfeláldozó szeretet: ott a boldogság, s az Isten és összes szentjei! Amen.

Handwritten signature or note at the bottom right of the page.